

generationem quoque eorum facere, cum
perpetui sint. Vtrum autem Pythagorici
faciant, an non faciant generationem, ni-
hil dubitandum est. Manifeste nanque di-
cunt, quod uno constituto siue ex planis,
siue ex colore, siue ex semine, siue ex qui-
bus egent dicere, confessim infinito pro-
pinquissimum trahebatur, terminabatur
que a termino. Verum quoniam de Mun-
di figura, ac naturaliter haec dicere vo-
lunt, decens erat aliquid eos de natura
investigare, a praesenti vero via discende-
re. Quare namque principia, qua in
immobilibus sunt. Quare talium numero-
rum generationem considerare oportet.

CAPUT IIII.

Imparis itaque generationem non di-
cunt, quasi videlicet pars generatio sit.
Parem vero, primò ex inæqualibus magno
& parvo æquatis, quidem constituant. Ne-
cessaria itaque est, prius esse ipsius inæqualita-
tem, quam ipsum adæquari. Si autem sem-
per adæquata fuissent, non fuissent inæ-
qualia prius. Ipsi enim semper nil est
prius. Quare patet quod non contemplan-
di gratia faciunt generationem numero-
rum. Habet dubitationem, &c. bene dubi-
tante reprehensionem, quoniam modo ad
bonum, atque pulchrum elementa, prin-
cipiæq. se habet. Dubitatione quidē hæc, v.
trū aliquod istorum tale sit, quale volumus
ipsum ideale bonū, & optimum dicere, an
non, sed posteriorius genita sint. A quibusdā
enim recèndibut theologis cōcessum es-
se videtur, qui nō aiūt, nisi quod entū natura
procedēt, bonū quoq. ac pulchrum ap-
paret. Hoc autē faciūt, verā veriti difficultatē,
qua accidit dicētibus, quēadmodum
quidā ipsū vnū, principiū. Difficultas autē
est, nō quoniā principio bonū tāquā insi-
tum, attribuerunt, verū propterē quod
ipsum posuerunt principiū, & principium
vt elementū, numerū quoq. ex uno. Poëta
vero antiqui similiter quomodo regnare,
eo & principia esse aiunt. Non enim pri-
mos, veluti noctem, & celum, aut chaos,
aut etiam oceanum, sed iouem. At ve-
rō his quidem, eo quod mutant entū
principes, talia dicere accedit: quia ij
quidē eorum, qui misti fuerunt, nec o-
mnia fabulosè dicunt, vt Pherecydes, & ca-
lij quidam) primum generans optimum
ponunt, ac etiā Magi, & posteriorum quo-
que sapientum, vt Empedocles, & Anaxa-
goras, cum hic quidem amicitiam, ille
vero intellectum principiū fecerit: eorum
vero, qui immobiles substantias dicunt,

A ἡγέρσεων ποιῶν ἀείδειαν ἔνταν, μελλον δὲ τοις
πάθεματων οἷς μὲν Ηὐδαῖοι ποιεῖσθαι
οὐ ποιῶσιν ἢ ποιῶσιν γένεσιν, οὐδὲν δὲ διστά-
ζειν. Φανερός γε λέγεται οὐδὲ τὸ ἐντὸς συστα-
τέντος, εἰτὲ ἐξ ὅπηπέλων, εἴτὲ ἐκ χρονικῶν, εἴτὲ
ἐκ στρέματος, εἴτὲ ἐξ ὄντος φύσεων εἴται, θύ-
μος τὸ ἔγγειαν τὸ ἀπειρόν, οὐτὶ εἴληφε καὶ πε-
ριελεύσθω τὸ πρότατος. ἀλλὰ ἐπειδὴ καθορ-
ποιῶνται καὶ φυσικῶν βαύλανται λέγειν, δικαίου
αἵτινας ἵξεται τὸ πολὺ φύσεως, εἴτὲ ἐν τῷ τοῦ
ἀφεντικοῦ μετόδου. τετραγόνος γε τὸ τοῦς ἀκινήτων
ζητεῖσθαι αὐχεῖσθαι καὶ τῷ φύσιθμῷ τῷ τοιε-
τον ὅπηπέλων τὸ γένεσιν. Κερδή, οἱ.

TΟΙ μὲν οὖσιν πειρατὴν γένεσιν, φασιν, οἱ
ἢ ἀρπιον, τοῦτον ἐξ αἰώνων πιθεῖ καταπο-
νεῖσθαι τὸ μητέλαι καὶ μικροῦ ἴσταμέντων. ἀ-
ναγκαιοῦν περιεργον ἕστερον τὸν αὐτούσιον
αὐτοῖς τὸ ισταμένωμα. εἰ δὲ αὐτὸν ἴσταμέ-
να, ταῦτα μὲν αἴστοι περιεργον. τὸ γε δὲ εἰς
ἕτερον περιεργον. ἀτέ φασιν ὅτι εἰ τὸ θεο-
ρητικὸν ἔνεκεν ποιῶσι τὸ γένεσιν τῷ φύσιθμῷ.
ἴχτι δὲ διπορεύεται τὸ πορθήσαντον ὅπηπέλων,
ποὺς ἐξ ὁφρὸς τὸ αἰγαλὸν καὶ τὸ καλὸν, τὰ σο-
χεῖα καὶ αἱ αρχὴ ὁποσίαν τοῦ ταύτην, πότερον
ἢ τὸ πεντετον, εἴτε βουλόμενα λέγειν αὐτὸν τὸ
αἰγαλὸν καὶ τὸ φύσιον, ή τοῦ ἀλλὰ οὔτερογένεν. παρὰ
τὸ τῷ δεολόγῳ τούτοις ὁμολογοῦσθαι τῷ τοῦ
ποτον, οὐ δὲ φασιν, δημήτριον πορθεῖσθαι τὸν τοῦ
ἔντων φύσεως, καὶ τὸ αἰγαλὸν καὶ τὸ καλὸν ἐμ-
φάνεισθαι, τοιοῦτο τὸ ποιῶσιν διαλεγούμενοι δημή-
τριοι διερχέταις, καὶ συμβαίνεις τοῖς λέγοσιν,
ἄστροι ἔντον τὸ τὸν αἰγαλόν. Εἴτι δὲ ἡ διερχέταις, οὐ
δημήτριοι τὸ τὸν αἰγαλόν, καὶ αἰγαλόν, οὐ διερχέταις,
καὶ τὸν αἰγαλόν εἰ τὸν ἐνός. οἱ δὲ ποιηταὶ εἰ αἰ-
γαλόν τετταὶ οὐδεῖσθαι τὸ βασιλεύειν καὶ αἰγαλόν
φασιν. τὸν τοῦ περιεργον, οἱ Νίκαι, οἱ Οὐρανοί,
οἱ Χαῖραι, οἱ καὶ Λικειαὶ, δημήτριοι τὸν Δία, οἱ μητέ-
ρες τούτοις μηδὲ μία τὸ μεταβάλλειν τὸ
αἰγαλόν τας συμβαίνεις τοιαύτη λέγειν ἐπειδὴ
τοῦ μεμιγεθέοις αὐτῷ, καὶ τὸ μη μετικῶς τοια-
υτὸ λέγειν, εἴτε Φερενίδης καὶ ἄλλοι ποιεῖται ποτε,
τὸ γένεσιν τὸν νοῦν αἰγαλόν ποιεῖσθαι, οἱ δὲ
ταῦτα ἀκινήτων οὐσίας λεγόντων, οἱ μηδὲ φα-